Odvolanie podané 3. decembra 2021: PAO Severstal proti rozsudku Všeobecného súdu (desiata komora) z 22. septembra 2021 vo veci T-753/16, Severstal/Komisia

(Vec C-747/21 P)

(2022/C 73/21)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: PAO Severstal (v zastúpení: M. Krestiyanova a N. Tuominen, advokáti)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia and Eurofer, European Steel Association, ASBL

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok,

— rozhodol s konečnou platnosťou vo veci samej, ak to stav konania dovoľuje,

— subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu na ďalšie konanie,

— uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania pred Súdnym dvorom, ako aj trovy konania pred Všeobecným súdom.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza tieto odvolacie dôvody:

— Po prvé Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď nesprávne vyložil článok 18 ods. 1 ([1]) základného nariadenia a dopustil sa vecne nesprávnych skutkových zistení. Všeobecný súd vychádzal bez akéhokoľvek vysvetlenia z predpokladu, že dotknutý výrobok bol polotovar. Táto skutočnosť je však medzi účastníkmi konania sporná. Na účely skončenia preskúmania tejto spornej skutočnosti, ako ani na posúdenie významu na uplatnenie uvedeného článku 18 ods. 1 Všeobecný súd však neprihliadol na to, že ak sa nerozhodlo o tejto skutočnosti spornej medzi účastníkmi konania, nie je možné vyvodiť nijaký záver o správnosti či nesprávnosti uplatnení článku 18 ods. 1 Komisiou v rámci tohto konania.

— Po druhé Všeobecný súd sa dopustil zjavne nesprávneho posúdenia pri výklade článku 9 ods. 4 základného nariadenia a neodpovedal na hlavné tvrdenia alebo neposkytol dostatočné odôvodnenie. Komisia, ktorú v tomto zmysle ochránil Všeobecný súd, značne prekročila hranice obdobia prešetrovania tým, že si zvolila rok 2008 za „posledný reprezentatívny rok“, ktorý nebol ovplyvnený finančnou krízou. V tejto súvislosti odvolateľka tvrdí, že konštatovanie spôsobenej ujmy napadnutým rozsudkom je nesprávne, keďže nie je výsledkom vyváženia tak pozitívnych, ako aj negatívnych faktorov. V tejto súvislosti odvolateľa tvrdí, že zníženie výrobných nákladov výrobného odvetvia Únie by malo okrem iných faktorov byť spojené aj so situáciou výrobného odvetvia Únie v dôsledku svetovej finančnej krízy v roku 2012. Všeobecný súd však odmietol čo i len preskúmať, či finančná kríza mala vplyv aj na mechanizmus vzniku ujmy.

— Po tretie Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď nesprávne vyložil článok 2 ods. 9 základného nariadenia a neodpovedal na všetky tvrdenia, z ktorých niektoré sám Všeobecný súd uplatnil. Všeobecný súd napriek svojej vlastnej judikatúre protiprávne rozhodol, že úpravy stanovené v článku 2 ods. 9 možno analogicky použiť aj na výpočet rozpätia ujmy. Úprava predajných, správnych a administratívnych nákladov a zisku na vývoznú cenu CIF odvolateľky na účely rozpätia ujmy je nevhodná, nedôvodná a predstavuje zjavne nesprávne posúdenie, keďže jedinou relevantnou vývoznou cenou je skutočná vývozná trhová cena (CIF) pri vstupe na trh Únie, a cena na voľný trh, ktorá konkuruje výrobnému odvetviu Únie. Tvrdenie odvolateľky podporuje aj rozsudok Všeobecného súdu (T-383/17), Hansol Paper/Komisia ([2]) (body 196 až 204).

([1]) Nariadenie Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51).

([2]) Rozsudok Všeobecného súdu z 2. apríla 2020 (vec T-383/17, Hansol Paper/Komisia, EU:T:2020:139).